SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business. 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: 29 011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att inskicka både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, äktas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 25 Oktober, 1928.

EN LÄXA FÖR VÄSTERNS FARMARE.

FARMARNA i västra Canada fingo nyligen en skarp läxa av "The Financial Times" i Montreal i följande ordalag:

"Man had trott at, då Västern åtnjuter en rekordskörd, parlamentsmedlemmarna från prärierna skulle vara nöjda om frukt och grönsaksodlarna i andra provinser besparades förluster genom införandet av tullar, som kunde hindra amerikanska produkters "dumping" på marknaden i Canada för mindre än produktionskostnaden i Förenta Staterna. Motståndet från farmarmedlemmarnas sida mot ett sådant skydd har emellertid icke minskats. Trots sin egen framgång med årets skörd, äro de nöjda med att andra canadensiska producenter bli besvikna och i många fall ruinerade, blott de själva erhålla frukt och grönsaker till gottköpspriser."

Hur är det med gottköpspriserna på vete i år? frågar Free Press. De vetepriser, som voro gällande förra året, existera ej längre. De farmare i Västern, som samtidigt med prisfallet fingo sina skördar förstörda av frost i augusti, få i många fall ej in produktionskostnaden. Farmarna i denna belägenhet överstiga i antal fruktodlarna i British Columbia minst i förhållandet femtio till ett. Det finns ej heller någon jämförelse mellan de gjorda förlusterna. Har "The Financial Times" något förslag att göra beträffande hur man skall ersätta farmarna för deras förlust? Inte ett förslag, naturligtvis. De sälja sina skördar på världsmarknaden och de hava ingen garanti, intet skydd mot låga priser under år med överproduktion. Då sådana förhållanden inträda, taga de stöten utan rop på hjälp, som de veta de ej kunna få.

* * *

"The Financial Times" påstående beträffande Västerns farmares hälning till fruktodlarna i British Columbia är skrivet i okunnighet. Inga invändningar ha gjorts av farmarna mot införande i tullagen av skydd mot "dumping" för den händelse frukt infördes till Canada för att säljas till lägre priser än i Förenta Staterna. Uttalanden ha gjorts att atgärder mot "dumping" i tulltaxan icke äro effektivt tillämpliga beträffande frukt. Hon. Dr. King, British Columbias representant i landets regering, sade nyligen i en intervju att sådana åtgärder tillämpats av tullen denna säsong till skydd för fruktodlarna i Canada. Om detta är faktum eller ej, bör det dock ej vara svårt att göra åtgärderna effektiva. Det innebär ett tillägg på värdet vid speciella förtullningar och värderingar, vilket överensstämmer med gällande priser i Förenta Staterna. Sålunda utrustade kunna de canadensiska tullmyndigheterna, då frukten "dumpas", tillämpa "dumping"-tullen på 15 proc. Men det har blivit klart under diskussionen att "dumping" givits en särskild betydelse av canadensiska fruktodlare, som icke berättigas av lagen. Då amerikansk frukt säljes på den canadensiska marknaden till lägre priser än de den canadensiska fruktodlaren vill begära, höjes ropet om "dumping". Men det är ej ett fall av "dumping", om dessa priser äro desamma, som gälla i Förenta Staterna. Bestämmelserna av 1926, uppfunna av Mr. Stevens under hans korta tjänstgöringstid som tullminister, voro ej avsedda att hindra "dumping", ehuru detta var deras skenbara ändamål, utan att åstadkomma högt tullskydd, upp till 80 procent i vissa fall, under fruktsäsongen. Det var ett försök av tullstyrelsen att genom olaglig och egenmäktig åtgärd variera den tulltaxa, som bestämts av parlamentet. Det var mot detta missbruk av officiell makt, som Västerns farmare opponerade sig genom sina representanter i parlamentet.

* * *

Det synes ej vara klarlagt att det förekommit mycket "dumpande" av frukt från Förenta Staterna på marknaden i Västern i år. Priserna ha varit låga av samma skäl som vetepriserna äro låga — emedan avkastningen är ovanligt stor. Förutsatt att det låga priset på frukt i västra Canada i år kommer av naturliga anledningar, varför skulle ej Västerns farmare, som ha sett vetet falla 30—40 cents per bushel, draga fördel av detta förhållande? Varför skall han bli utskälld, ett år då han själv har det dåligt ställt till följd av minskade inkomster, för att han ej stoppar handen i fickan för att hjälpa producenter i en annan jordbruksgren, som ha det besvärligt av samma anledning? Västerns farmare, till vilka vi räkna fruktkonsumenter i allmänhet, göra ej invändningar mot tullarna på frukt, ehuru de äro höga, ej heller mot lagligt anlitande av regler mot "dumping"; men de vägra erkänna att det föreligger skäl för egenmäktigt höjande av fruktpriserna genom sådana uppfinningar som Stevens' bestämmelser.

VASARNAS BYGGNADS-PROJEKT.

I föregående veckas nummer av S. C. T. redogjordes i all korthet för det av logen Strindberg av Vasaorden uppgjorda förslaget till byggandet av ett svenskt föreningshus i Winnipeg.

Det är icke första gången ett sådant projekt förelagts landsmännen och det är heller icke första gången man vädjat till landsmännen att lämna bidrag till ett svenskt föreningshus, ett svenskt Folkets Hus. Men det torde vara första gången man icke sträckt sig längre än vad ens egen bärkraft kan motstå. Det av logen Strindberg planerade svenskhuset kommer att draga en sammanlagd kostnad av mellan 20—25,000 dollars, möbler och annan inredning då inberäknat.

För att skaffa dessa pengar har en försäljning av "bricks" påbörjats och hittills lett till ganska gott resultat. Försäljningen har ännu endast omfattat Winnipeg, men skall så snart tillstånd där för inhämtats av Vasaordens storloge och de olika distriktlogera utsträckas att omfatta hela Svensk-Amerika.

Svenska ättlingar i Canada och Förenta Staterna komma att bliva ombedda stödja svenskarna i Winnipeg i sitt viktiga förehavande och svenskarna i Winnipeg böra föregå landsmännen å andra platser med **gott exempel.**

Vi nämnde i inledningen att den nu framlagda planens främsta förtjänst är att den är sunt genomtänkt. Man har tagit fasta på det faktum att svenskarna icke tillhöra den förmögnare delen av Winnipegs befolkning och därför heller icke kunna avvara större summor för byggandet av ett svenskt föreningshus. Men det är heller icke storleken av huset som är det avgörande. Huvudsaken är att en samlingslokal, som kan fylla anspråk på att vara modernt och praktiskt inredd, tjäna som möteslokal för svenska sammankomster, och samtidigt vara ett minnesmärke över svenskt föreningsliv i Winnipeg uppföres.

I Winnipeg finnas omkring 5,000 svenskar, av dessa deltaga omkring 500—600 i svenskt föreningsliv, de andra försvinna med åren, eller glömma bort att deras landsmän sträva för mål, vilka skulle vara lika uppskattade av alla. Dessa 5—600 landsmän kunna icke ensamma bygga huset utan att stora personliga uppoffringar göras, men de kunna alla verka för att den planerade "bricks"-försäljningen blir en succes. Ingen har anledning att avvisa en landsman som arbetar för att en värdig tanke skall kunna förverkligas. Och ingen svensk-canadensare är så fattig att han icke kan skänka 10 cents till denna byggndsfond.

Byggnadsfondens sekreteriat är förlagt till 325 Logan ave., och förfrågningar angående försäljningen jämte rekvisitioner å "bricks"-bocker torde insändas under denna adress för att sedan behandlas av byggnadskommittens exekutiva kommitte.

Redovisningar och rapporter över försäljningen komma senare att inflyta i denna tidning.

Veckans intervju.

J. G. GLASSCO.

"VI började 1911 och hade ganska små förhoppningar att kunna slå igenom," yttrade häromdagen direktör J. G. Glassco vid staden Winnipegs elektricitetsverk, då jag lyckades under några korta minuter få ett samtal arrangerat med en av de verksammaste och mest energiska förespråkare för kommunala industrianläggningar.

Stridens vågor ha gått heta i provinsen Manitoba beträffande vilket som skulle vara förmånligast för provinsen i allmänhet och Winnipeg i synnerhet: privatkontroll eller statskontroll av den elektriska industrien. I frågan om Seven Sisters Falls ledo anhängarna av statkontrollerad ägendom nederlag men i frågan om Slave Falls torde man redan nu kunna förespå en lycklig utgång för Winnipeg Hydro. Regeringen, som givit sig skenet av att vara en farmareregering och gynnsamt stämd mot speciellt arbetarna fick en plötslig förkärlek för de kapitalistiska intressena, och kommer väl nu att söka slätta över denna blunder genom att verka för Slave Falls överlåtande till Winnipeg Hydro. Och så blir väl denna sak brakt ur världen.

* * *

Sedan 1912 har Winnipeg Hydro gått en sakta men säker framgång till mötes. Från att det förstnämnda året hava 22,000 konsumenter av elektrisk kraft har man nu nått över 69,500. Kurvan visar icke några hastiga uppsving, utan förelsen har sakta men säkert arbetat sig fram till över tiodubbla produktionen jämfört med första verksamhetsåret.

Men allteftersom verksamheten blivit mer omfattande har också kravet på utveckling blivit större. Den nuvarande kraftstationen vid Pointe du Bois kan leverera upp till 105,000 hk. elektrisk ström, men detta förslår icke att fylla de krav på elektrisk ström som genom speciellt den industriella utvecklingen i Winnipeg med omnejd under sista tiden förmärkts. Därför måste en ny kraftstation byggas och därför är det en nödvändighet att Winnipeg Hydro får bygga sin kraftstation vid Slave Falls. Denna kraftstation skall, om beviljningen garanteras vara färdig 1931 och kunna leverera 90,000 el. hk.

Man förmodar emellertid att redan efter 7 år även denna kraftstation icke skall kunna fylla de krav på ström, som komma att uppställas och därför måste Hydro omedelbart efter det Slave Falls blir färdigt se sig om efter nya möjligheter för utveckling. Nelson River, ehuru långt avlägsen från Winnipeg, torde då komma att bli Hydros mål och erbjuder trots terrängsvårigheter oanade möjligheter för utvinnande av elektrisk kraft och ekonomisering vid försäljningen av densamma.

Man får ta i betänkande att norra delarna av Manitoba inom en icke allt för avlägsen framtid komma att erbjuda oanade utvecklingsmöjligheter för malm- och skogsindustrien. Kan nu Hydro söka sammanföra kravet på ökad strömproduktion för Winnipegs vidkommande med det från de blivande industrierna i Nordlandet, behöver man icke befara att kraften skall bliva för dyr för konsumenten. Annars skulle det bliva i högsta grad oekonomiskt 'att föra elektrisk ström 375 miles för att nå konsumenten, då man på stället genom ångturbiner kan framställa elektrisk kraft till betydligt lägre priser och i kvantiteter som kunna tillgodose alla **behov.**

Då jag sammanträffade med direktör Glassco och han hörde att jag var svensk föll talet naturligtvis också på A. S. E. A. i Västerås, den firma som kanske fört det svenska namnet mer fram än någon annan industri då det gäller att framhäva svensk yrkesskicklighet.

Det var därför också med uppriktig glädje jag hörde att A. S. E. A. med all säkerhet skulle få mottaga beställningen å de generatorer som fordras vid kraftstationen vid Slave Falls. Förut har vår svenska industri blivit representerad vid Pointe du Bois och resultatet har varit till ömsesidig belåtenhet.

För någon tid sedan var en av Winnipeg Hydros överingeniörer hemma i Sverige och besåg därvid också A. S. E. A:s anläggningar. Under hela tiden var hans adress, enligt vad direktör Glassco uppgav: A. S. E. A:s Verkstäder. Det där ordet Verkstäder intresserade direktör Glassco synnerligen mycket och han undrade nu hur stor staden Verkstäder var. Ty en **stad måste** det ju vara eftersom den enda adress som behövdes för att nå Hydros ombud var firmans namn jämte Verkstäder. Jag sökte på allt sätt förklara för honom att verkstad var detsamma som "shop", men han skakade klentroget på huvudet, tyckte visst att jag hade dålig kunskap om mitt fädernes-lands historia och slutade med att fraga hur länge jag varit här i landet, eftersom jag tydligen glömt bort vad de svenska städerna heta.

Men hur det nu i alla fall var, så lyckades vi komma till ömsesidig förståelse, och det hela slutade med att direktör Glassco blev synnerligen imponerad av att en svensk industri i vårt långa land blivit så allmänt känd att man icke skulle behöva utsätta namnet på den stad i vilken denna industri hade förlagt sin verksamhet.

Ute vid Pointe du Bois, berättade direktör Glassco bland annat, ha vi en förman som är gift med en svenska, en mrs. McLeod eller något dylikt. Hon är visst född Johnson, ett namn som alltid förmår mig att vara på vakt, ty för det första så förstår jag at Johnson är svensk och för det andra vet jag att svensken är en duktig karl. Såväl för att tala om min förmans fru så har hon alltid försökt att berätta för mig om Sverige och tala om att detta land är ett av de finaste och bästa på jorden och trots att jag är engelsman till födsel och ohejdad vana så kan jag icke hjälpa att jag börjar tycka mer och mer om Edert land. Stockholm, med sina många vackra hus och sina härliga kanaler (?) och Göteborg med sin livliga sjöfart, allt det där är så välbekant för mig att jag nu måste resa till Edert land och stanna där en tid när jag nästa gång får tillfälle att komma hem till **England.**

* * *

J. G. Glassco har en ovanligt snabb karriär bakom sig. Han utbildades vid Hamiltons folkskola och lyckades med stora uppoffringar genomgå McGills universitet där han graduerades B. Sc. och M. Sc. i elektrisk ingeniörsvetenskap. År 1909 kom han till Manitoba men hade dessförinnan samtidigt som han var demonstratör vid det universitet där han graduerats, varit anställd under åren 1901 till 1903 vid Montreals Lyse, Värme och Kraftverks Co. Efter att hava arbetat vid olika kraftstationsanläggningar i Canada och Förenta Staterna blev han i december månad 1909 utnämnd till elektrisk ingeniör vid City of Winnipeg Power and Construction Co., för att efter tre år mottaga befattningen som kraftstationsingeniör vid samma anläggning. I maj 1912 blev han av stadsstyrelsen förordnad som högsta chef och verkställande direktör vid Winnipeg Hydro och har allt sedan dess bevittnat denna koncerns lysande utveckling till det kanske mest betydelsefulla kommunala elektricitetsverk i västra Canada.

Under mitt samtal med direktör Glassco nämndes som av ovan framgått Slave Falls och den där planerade kraftstationen flera gånger. Det var därför med odelat angenäma känslor jag mottog direktör Glasscos erbjudande att till min tidning överlämna en av honom författad artikel om detta projekt, dess tidigaste historia och dess planerade aktivitet. I nästa nummer kommer denna artikel att infiyta i översättning av ingeniören K. Erland Ridderstråhle, som för närvarande är sysselsatt med konstruktionsarbetet för denna storslagna anläggning.

MR. RUBBER.

ANNONSER FRÅN FACKSKOLOR OCH LÄRDOMSANSTALTER.

TID efter anna förekommer annonser från olika fackskolor vilka förklara att så och så många män få plats — så snart de genomgått den annonserande skolans yrkeskurs i visst ämne.

Sådan annonsering, vilken tid efter annan förekommer i såväl de canadensiska dagstidningarna som veckotidningar på engelska eller andra språk böra granskas noggrant innan man betalar kursavgifterna. Mot skolornas undervisningsmetoder finnes i regel icke något att anmärka, heller icke mot de avgifter som erläggas, men den garanti, som skall lämnas varje elev för erhållandet av platser, kan vara ganska oklar och behöver icke alltid vara av bindande natur.

De som önska genomgå fackskolor i motorteknik, jordbruksskötsel, mejerilära etc., kunna vinna förstklassig sådan utbildning vid de provinsiella högskolorna för lantmän eller andra fackmän till priser vilka oftast betydligt understiga de, som fordras vid privata yrkesskolor. Undervisningen vid sådana skolor är den mest fulländade och omfattar också i regel en kurs i engelska språket.

Vi önska nu när vintern står för dörren och dessa privata skolor åter påbörja sin annoskampanj upplysa våra landsmän om fördelarna av att anlita sig av de olika provinsiella "Agricultural Colleges" och åtminstone först inhämta prospekt från dessa skolor innan man beslutar sig för att inskriva sig vid de private yrkesskolorna.

Många av dessa äro naturligtvis oförvitliga och söka på allt sätt skaffa sina elever platser, men de äro baserade på stora förtjänster vilka måste tagas från eleverna, medan de provinsiella högskolorna äro understödda av staten och endast avsedda som lärdomsanstalter och icke som vinstbärande företag.

SABBATSTANKAR.

För S. C. T. av V. S. Tigges, The Church of All Nations, Toronto, 25. 10. 28.

"Här står jag och kan icke annat.
Gud hjälpe mig. Amen."
(Martin Luther).

SANNING, kraft och liv äro de tre ting, som reformatorn Martin Luther skänkte sin samtid och eftervärlden, när han den 31 oktober 1517 spikade upp sina 95 teser på kyrkodörren i Halle-Wittenberg, i Tyskland.

Sanningen: att **Jesus** är den ende, som kan frälsa oss från syndens bojor och skänka oss den sanna frälsningen och saligheten, hade under medeltiden mer och mer förbleknat. Människosläktet höll på att taga ett steg bakåt i stället för framåt, då Gud fann tiden mogen att låta ett under vederfaras oss människor genom: Martin Luther. Han letade fram sanningen ur den medeltida katolska kyrkans skräpkamrar, Luther gjorde rent hus och **flyttade fram Jesus dit, där han ensam** har rätt att stå, som den ende, som har frälsningen i sin hand. Den katolska kyrkan hade ställt upp så många s. k. "helgon" mellan oss människor och Jesus, att vi ej mer klart kunde se honom. Just vid Luthers uppträdande lät t. ex. påven salubjuda frälsningen till den högstbjudande. Den, som kunde giva påven en stor penningsumma, erhöll från honom ett skriftstycke, som befriade köparen från skärseldens plågor och försäkrade honom redan här på jorden den himmelska saligheten. Påven behövde nämnligen pengar för att bygga en stor kyrka i Rom och detta var bästa vägen att erhålla dem på. Runt hela Europa gingo påvens utsända och ropade: "när pengarna på kistbotten klinga, då själarna över skärselden springa." Det kan tyckas oss modärna tiders barn egendomligt, att medeltidens människor kunde vara med på detta: påven och hans präster hade drivit människorna så långt. Mot detta och mycket annat uppträdde Luther och predikade, att Jesus är den ende, som kan frälsa från synden: **endast han och ingen annan.** Detta var den gamla sanning, som hade förbleknat och som Luther gjorde till sin.....och till vår.

Sanning är kraft och kraft skänkte Luther oss människor. Han försökte icke modernisera världen och tron, utan han hämtade kraften ur de enkla ord, vi finna i vår bibel. Han var en genomkämpad människa, som stritt med Gud i sin klostercell om den rätta vägen. När hans vänner avrådde honom att resa till riksdagen i Worms, svarade Luther: "Om det ock finnes lika många djävlar i Worms som det finnes takplåtar på taken: jag måste dit." Han var ett med Gud i sitt goda samvete och fick kraften till reformationen, där vi ock bäst och mest få densamma: vid foten av korset på Golgata. Det finnes en kamp, som skänker kraft, och det är kampen om: "vägen, sanningen och livet." Den hade Luther utkämpat på det **enda** rätta sättet: som ett Guds barn, som med förströstan lade sitt eget liv i den Starkes hand.

Sanningen är kraft och kraft är liv. De medeltida människornas liv var bundet av en massa skrock. De trodde mer på yttre under och "tecken" än på det inre undret, som sedan skapelsens morgon kan ske i varje människas själ. Luther rensade sin tids liv från mycket av det "skrock", som det var uppblandet med och visade sin samtid och oss att det finnes ett jordeliv, levat i Gud. Han lärde: om korset på Golgata är skriftens sanningstecken, och livets segertecken, då bär det också inskriften: det stora avgörandet. Du måste välja, (ropar Luther): antingen måste du leva som "världsmänniska" eller som **"gudsmänniska".** Kristus är livet. "Tag från mig min tro på den enfödde gudssonen, som kan blicka in i all denna världs elände för att återvinna det förlorade paradiset för mig, där även min jämmer en gång får sitt slut, sedan återstår mig ingenting annat än repet," sade mig en gång en gammal bonde och han uttryckte därmed precis det, som Luther vill lära oss, när han bjuder oss levande kristendom. Han tog bort det medeltida skenlivet och skänkte oss verkligt kristligt liv. Vi måste leva ett liv i Jesus Kristus.

I dessa dagar går Martin Luthers namn med förnyad styrka ut över världen. Århundrade efter århundrade har den kyrka, han grundade och som vi alla tillhöra så snart vi ej äro katoliker, har växt sig större och större, starkare och starkare liksom senapsträdet, som med sina grenar växer upp mot himmelen.

Begynnelsen till Luthers verk var icke stor men det verket var grundat på: sanning, kraft och liv i Gud, därför måste det ock bliva vad det är: **en makt.** Ingen jordisk, världslig makt utan en inre makt inom oss alla, som i dessa dagar vända våra blickar mot Martin Luther.

Det var ett stort arv, som han lämnade efter åt oss att förvalta. Våra förfäder — särskilt Gustaf II Adolf, vars dödsdag vid Lutzen vi snart måste firavoro villiga, att för Luther och hans lära offra: **allt** till och med livet. Må vi ock var och en i sin stad förvalta: sanningen, kraften och livet i den tro, som vi buro med oss hemifrån, här ute i främmande land, att vi med rätt kunna instämma med Luther, när han sjunger:

Vår Gud är oss en väldig borg,
Han är vårt vapen trygga:
på Honom i all nöd och sorg
vårt hopp vi vilja bygga.
Amen.

Finsk bojkott av svenska varor.

En stor svensk industrifirma har, enligt Aftonbladet erhållit telegram från en av dess finska förbindelser, att Finlands industriförbund beslutat bilda en front mot inköp av varor från Sverige, med anledning av hamnarbetarstrejken i Finland och genom den i Sverige föranstaltade bojkotten mot lossning av finska varor, I telegrammet heter det, att detta gemensamma uppträdande redan visat tråkiga sviter och kommer att få oberäkneliga följder. Om de finska fabrikanterna ersätta de svenska varorna med andra fabrikat blir det sedan svårt att återfå marknaden.

VAL AV VETEPOOLS-DELEGATER

Härmed KUNGÖRES att nomineringar till valet av delegater, som skola representera delägarna i Saskatchewans vetepool i det sub-distrikt, av vilket jordbrukssamhället utgör en del, mottagas i bolagets huvudkontor, Wheat Pool Building, Regina, Saskatchewan, upp till och ej senare än kl. 6 e. m., tisdagen den 6 dagen i november, 1928.

Fordringarna för en delegat är att han skall vara under gällande kontrakt att leverera spannmål till bolaget i den form bolaget fordrar och han skall också vara bosatt och producera spannmål, direkt eller indirekt, i det sub-distrikt, för vilket han utses, men en delegat underkännes ej av det faktum att hans plikter som delegat eller direktör tvingar honom att bo utanför gränserna av sitt sub-distrikt.

Nomineringsmöten kunna hållas lokalt eller i samverkan med andra lokalområden efter lokalkommitteernas gottfinnande. Alla nomineringshandlingar måste vara undertecknade av minst sex kontraktsinnehavare, bosatta i sub-distriktet.

Vilka kontraktsinnehavare som helst kunna utse en delegat-kandidat oberoende av alla nomineringsmöten. Vilket antal kandidater som helst kunna utses inom samma sub-distrikt. Kandidatens skriftliga samtycke måste åtfölja varje utnämning. Detta kan göras genom ifyllande och undertecknande av förklaringen på nomineringsformuläret på den därför avsedda platsen.

Nominerings-formulär kunna erhållas från varje sekreterare i en vetepoolskommitté eller direkt från bolagets huvudkontor.

Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Ltd.

Huvudkontor: Regina — October 10, 1928

Dödsfall

Albin Sigfrid Erickson avled den 12 oktober till följd av dubbelsidig lunginflammation å Municipal Hospital i Red Deer, Alta. Han var vid sin död endast 21 år och 9 månader gmamal och hade endast vistats i Canada omkr. 3 månader. Sörjd och saknad av föräldrar och tre syskon bosatta i Strandmora by i Dalarne Sverige, var Erickson mycket omtyckt av sina arbetskamrater och alla han kom i beröring med. Begravningen ägde rum den 15 oktober å hans stoft vilar å Red Deer kyrkogård.

Frid över hans minne.

Smått och gott från Lac du Bonnet.

Från S. C. T:s korrespondent.

Svenska Förbundets i Canada lokalavdelning Riverland, Lac du Bonnet, hade härom söndagen extra möte i Riverland Hall. Till detta möte hade ett tio-tal utom föreningen inbjudits, av vilka nästan alla hörsammat inbjudningen. Lokalavdelningen hade glädjen intaga 3 nya medlemmar, nämligen: C. J. Thor,

, J. Hendrikson, Riverland.
och mrs. N. E. Johanson. Efter mötestörhandlingarna serverades kaffe varefter en whistdrive vidtog, i vilken 16 personer deltogo. Första pris för herrar tillföll C. J. Thor,

och samma för damer mrs. E. Nässtrom, Riverland.

Mötet var i alla avseenden vällyckat och alla kände sig belåtna med aftonen. Vi fingo löfte om en hel del nya medlemmar till nästa möte, som avhålles söndagen den 28 oktober. Vår avdelning, som bildades den 10 mars, har ej gått vidare stormande fram men vi kunna säga att det går sakta men säkert. De 25 medlemmar vi ha äro alla intresserade och villiga att arbeta för att vinna framgång.

Det vore trevligt om Sv. Förb.:s avdelningar på olika platser, där sådana finnas, insände små referat till tidningen ibland. Vi böra visa att vi ha ett svenskt förbund i Canada och att avdelningarna leva.

Frank Pearson.

Gå inte omkring med en FÖRKYLNING

LÅT inte Edra vänner behöva tala om för Er att Ni är förkyld. Gå inte omkring och sprid förkylningsbaciller bland Edra affärsvänner och i Eder egen familjekrets. För att förebygga förkylning och smitta måste Ni taga in PEPS.

Allteftersom de upplösa sig i munnen utgiva de kraftiga, helande och antiseptiska ångor. Dessa inandas och komma i direkt kontakt med bröstet och lungorna.

Peps lindrar, styrker och upplivar hela andhämtningssystemet. Den rensar halsen och luftstrupen från skadegörande baciller, borttar ömhet och inflammation, och avlägsnar faran för bröst- och lunginflammationer. Begå intet misstag! Ni måste ha Peps inandningsmedicinen som består av tabletter.

Peps

25 cents pr. ask.

Nu till salu hos alla "druggister" och handlande i 25c. askar innehållande 38